

"Reivindicarem els impostos especials"

Joaquim Molins, portaveu de CiU a Madrid, fa un balanç satisfactori de l'acord amb el PP. En qualitat de dirigent de CDC, en aquesta entrevista també parla del conflicte amb Unió i adverteix sobre l'anomenada 'olivera nacional' de Duran Lleida.

En el primer aniversari del 3 de març, CiU ha fet un balanç satisfactori del seu primer any de col·laboració amb el PP. L'acord de governabilitat funciona, doncs, sense entrebancs?

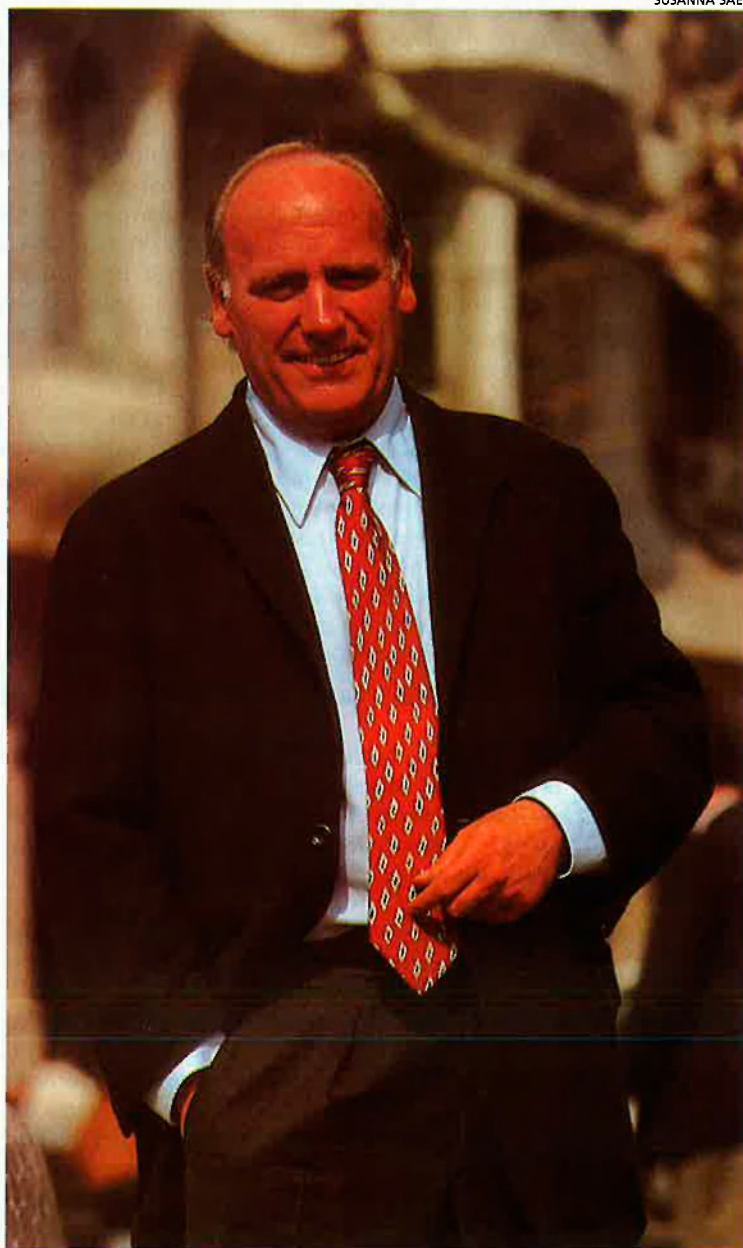
—Ara fa un any que nosaltres vam contreure un compromís amb els electors, que tenia onze punts molt concrets, i sobre aquest compromís nosaltres fem un balanç francament satisfactori del seu compliment. Especialment pel que fa al primer compromís, que era fer avançar els drets nacionals de Catalunya. En aquest terreny hi ha hagut tres o quatre avenços que es poden considerar una recuperació de sobirania, i no una simple transferència de funcions. Em refereixo per exemple a la capacitat normativa que disposem per legislar en matèria fiscal, sobre figures tan importants com *patrimoni* o *successions*. Catalunya té avui unes competències sobre matèria fiscal que no tenia des de 1714. També hem assolit una antiquíssima reivindicació del catalanisme polític com és la desaparició de la figura dels governadors civils...

—Per la figura d'un subdelegat.

—Sí, però la figura del governador, en tant que figura política, ha desaparegut. El subdelegat és un funcionari que el nomena el delegat del Govern, i que a més, en el cas de Catalunya i el País Basc, aquest subdelegat no tindrà competències en matèria d'ordre públic, a diferència de la resta de l'estat. Hi ha encara un tercer avenç, que és la continuació del desplegament de la policia autonòmica, que estava en perill. Avui, no solament continua, sinó que hi ha un pacte per donar-li estructura legal perquè sigui irreversible. En els propers mesos, serà traspasat el trànsit. Tot això s'ha aconseguit.

—I en quins punts del pacte no han reeixit?

—En els temes de llengua no estem gens satisfets. Ens vàrem trobar amb una sentència del Tribunal Constitucional que obligava a etiquetar en castellà tots els productes alimentaris. Nosaltres vam intentar que això fos voluntari, d'acord amb les directives comunitàries, però una esmena popular i socialista ho va impedir. Només hem aconseguit que es puguin etiquetar en català els productes alimentaris tradicionals que, respecte a la sentència del Constitucio-

SUSANNA SAEZ

"No estem satisfets de la política del PP amb la unitat de la llengua".

"La manera com s'ha resolt la darrera crisi de CiU no ha estat bona"

—Pere Esteve, secretari general de CDC, ha afirmat que el recent conflicte de la coalició CiU ha perjudicat la imatge dels nacionalistes davant el govern del PP.

—No tinc fets concrets per valorar-ho. El que segurament els hi ha donat són arguments. Després d'haver dit jo que el PP es perdia en guerres estèrils, algun responsable popular ens recordava que per a guerres estèrils, la nostra. Probablement té raó. Són coses que en res afavoreixen la imatge de CiU. Amb les responsabilitats que tenim, és una pena que en els darrers sis mesos haguem donat tants missatges negatius.

—Una solució que vostè va apuntar durant la crisi era refundar la coalició. Què vol dir refundar?

—Hem de reflexionar per què en els darrers sis mesos han sortit sis o set conflictes. Ens ho hem de fer mirar. No fer-ho seria tant com donar per inevitable un final no feliç per a la coalició. La forma com s'ha resolt la darrera crisi de CiU no ha estat bona. Ens cal una reflexió a fons sobre la coalició. D'entrada, hem de fer un esforç per no traslladar els conflictes als mitjans de comunicació. Les diferències no es resolen llençant-les a través dels mitjans. Incitar de forma pública aquestes discrepàncies és l'inici dels nostres mals. Per culpa l'èxit que hem tingut al llarg dels darrers anys, la coalició no s'ha plantejat petites modificacions que potser eren necessàries. Sempre s'ha deixat córrer a causa de la importància dels reptes que teníem davant, però ara hi ha canvis que, si no obtenen una bona resposta, poden portar al conflicte.

—Hi ha sectors de CDC que consideren que el conflicte, tard o d'hora, serà inevitable, i que la millor manera d'afrontar-lo amb els mínims costos possibles és que es

produïxi abans que Jordi Pujol opti per retirar-se de la vida política. Hi està d'acord?

—Aquesta tesi surt a partir del moment en què des d'Unió es diu que la coalició té data de caducitat, que coincideix precisament amb la vida política de Jordi Pujol. Ho diuen en positiu: no pateixin, la vida de la coalició està assegurada mentre hi hagi el president de la Generalitat. Però la lectura negativa d'això vol dir que quan ja no hi sigui, s'ha acabat el bròquil. Això és una bomba en la línia de flotació de la coalició. És inevitable que surti el comentari que fan alguns companys del meu partit. Fer aquest plantejament per part d'Unió, posar data de caducitat a la coalició, és un error. Quan u posa data de caducitat de la coalició per a un dia determinat, està posant la data de caducitat per a avui. De la mateixa manera que també considero que seria un error trencar avui.

—Quina és doncs, la seva proposta?

—Una coalició com CiU és estrictament fruit de la voluntat. El problema que tenim és de voluntat. O som capaços de crear un marc en el qual ambdós partits creiem que el que ens uneix és més del que ens separa, o no hi ha manera contractual de defensar-ho. No es pot forçar a ningú a estar casat.

—Si és un problema de voluntat de les parts, vol dir que creu que no depèn tant d'hipotètics enemics externs com ha denunciat el president Pujol?

—Les voluntats es poden malmetre per intervencions externes. Es poden fer propostes temptadores, i n'hi ha, perquè fem nosa. L'olivera, per exemple, és un intent gratificant, que a Unió li pot sonar bé, que pot donar protagonisme a algunes persones, ... És un cant de sirena. O la qüestió de l'operació navarresa. **P. M.**

nal, és un pas endavant. Tampoc estem satisfets amb la política del PP respecte a la unitat de la llengua.

—En matèria de finançament, hi ha un punt negre que són les inversions de l'estat a Catalunya, que continuen essent discriminatòries respecte al conjunt de l'estat. I més enllà d'això, la cessió del 30%, tot i significar un avenç, es queda lluny encara de resoldre el dèficit fiscal que vostè mateix va denunciar durant la seva campanya electoral.

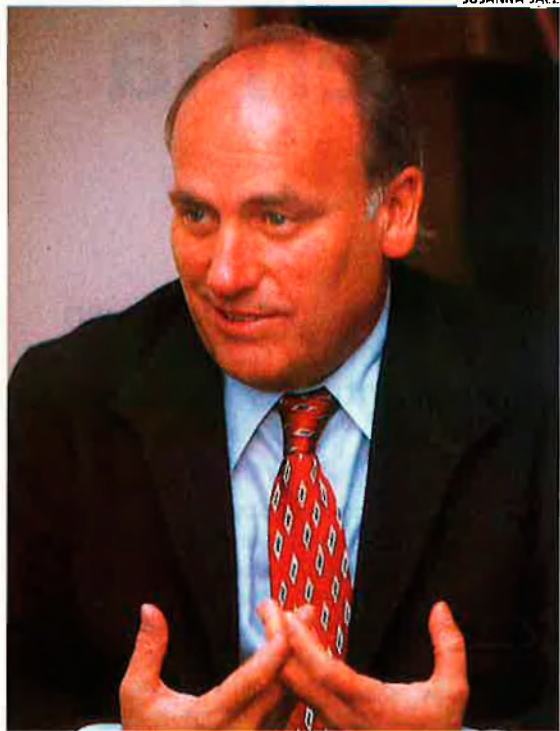
—En el nostre compromís electoral ens vàrem fixar l'objectiu que cada any retornessin a Catalunya 250.000 milions de pessetes més que ara no tornen. Que retornessin per tres vies: a través del sistema de finançament per pagar les competències del govern de la Generalitat, mitjançant el finançament de la sanitat i a través de les inversions de l'estat a Catalunya. De les tres, tenim resolta la primera, que és la quantiosa. Per aquest primer any, significarà en total uns 140.000 milions de pessetes. La sanitat està en

vies de solució, i això sumará aquest any 15.000 milions més dels 60.000 que volíem aconseguir. En aquests moments ja està en marxa la ponència de la sanitat per estudiar-ne el nou model de finançament, i esperem treure 50.000 milions més. Queda la via de les inversions de l'estat, on aquest any hem fracassat rotundament. En part perquè ha disminuït la inversió de l'estat, i també perquè no ens en vàrem sortir. És un compromís que no hem complert, però que corregirem en els propers pressupostos.

—Vist l'alt grau de compliment de l'acord de governabilitat amb el PP, es plantegen revisar-lo?

—Encara queden coses per resoldre, com el tema de l'INEM, i queden els objectius de Maastricht. Mentre hi hagi coincidència amb el govern, no afegirem noves reivindicacions en el pacte. L'única cosa que no figura en el pacte, perquè van adduir raons tècniques, és la cessió dels impostos especials. Després de la cessió als bascos, s'ha vist que les raons

SUSANNA SAEZ

BARCELONA

"Si el partit creu que puc ser útil, en podem parlar"

—L'elecció d'Artur Mas com a president de la federació de Barcelona de CDC el descarta de la travessa de possibles candidats de CiU a alcalde de Barcelona?

—A qui, a Artur Mas?

—No, a Joaquim Molins.

—Com va dir el mateix Artur Mas, no ha coincidit mai el president de la federació amb el candidat. Però per ara, tinc una tasca molt important, un compromís amb l'elector i una feina que m'entusiasma, i no em plantejo altres coses. Òbviament sempre he estat a disposició del partit. No és que em planteji en aquest moment, però si el partit creu que puc ser útil, òbviament en podem parlar.

—Joaquim Molins és dels dirigents de CDC a qui li agrada la nova bandera de Barcelona o la critica?

—El que penso jo és que el procés que s'ha seguit ha estat una pena. Una bandera que és fruit d'una batalla política ja ha begut oli, malament. **P. M.**

tècniques han desaparegut, i per tant nosaltres demanarem també la transferència dels impostos especials en els propers pressupostos. Però mentre es compleixi el pacte i el govern governi en la direcció que apunta el pacte, ens comprometem a donar estabilitat a la legislatura.

—Les darreres setmanes, el govern del PP sembla que s'aparti d'aquest esperit del pacte amb CiU, com en l'assumpte de la plataforma digital. Sembla que en lloc de governar faci oposició.

—No en les qüestions essencials.

Però ha comès errors. El pacte és molt més que el pacte; s'ha de dialogar constantment. Hem tingut la sensació que el govern no ens consultava prou les seves iniciatives en tres temes molt significatius: en el tema de l'amnistia fiscal, en el tema de la televisió digital, o en el tema de les transmissions esportives. Sobre això últim, el govern no ha d'intervenir per regular el futbol amb una llei orgànica. S'equivoquen. En determinats moments sembla que governin amb la mateixa tècnica amb què feien oposició. El govern ha de solucionar problemes, no crear-ne d'altres per desgastar l'oposició.

—La passada tardor va plantejar la necessitat d'arribar a un consens entre les forces polítiques catalanes sobre determinats temes essencials de l'autogovern per millorar la negociació amb Madrid. A aquesta posició, en termes semblants, s'hi va sumar també Josep A. Duran i Lleida amb la seva proposta d'olivera nacional, però l'oposició mani-

"Un pacte polític concebut com a alternativa a CiU, com era l'olivera, podria ser considerat un acte de deslleialtat."

festada per Jordi Pujol sembla que l'ha feta passar a millor vida. Ha renunciat a aconseguir aquest consens?

—Entre el que deia jo i després va dir el senyor Duran hi ha diferències substantives. Jo demanava consens quan nosaltres, en les ponències aprovades en el nostre congrés, parlàvem d'un pacte d'estat per reformar o per fer una lectura innovadora de la Constitució per avançar cap a un estat plurinacional. Estic convençut que el president Pujol està d'acord amb aquesta tesi.

—Però em referia al consens sobre els assumptes a negociar en el dia a dia.

—Aquí hi ha la gran diferència. És el govern de la Generalitat el qui porta el dia a dia. És més, la constitució d'un pacte polític concebut com a alternativa a CiU, com era l'Olivera, podria ser considerat com un acte de deslleialtat política. Em sembla que la distància és remarcable. Jo continuo sostenint, com sosté la ponència de Convergència, que és necessari un consens entre les forces polítiques de Catalunya per tirar endavant el pacte d'estat que nosaltres preconitzem.

—Fa un any va dir que Aznar no donava la talla. L'ha vist créixer políticament en dotze mesos?

—Em va sorprendre el coratge que va tenir de pactar amb nosaltres. I em va sorprendre agradablement que assumís amb tanta rapidesa el resultat electoral.

"En determinats moments sembla que governin amb la mateixa tècnica amb què feien oposició. El govern ha de solucionar problemes, no crear-ne d'altres per desgastar l'oposició."

Pere Martí